

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (втори състав)

27 септември 2007 година *

По дело C-351/04

с предмет преюдициално запитване, отправено на основание член 234 ЕО от High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division (Обединеното кралство) с акт от 22 юли 2004 г., постъпил в Съда на 16 август 2004 г., в рамките на производство по дело

Ikea Wholesale Ltd

срещу

Commissioners of Customs & Excise,

СЪДЪТ (втори състав),

състоящ се от: г-н С. W. A. Timmermans, председател на състав, г-н Р. Kūris, г-жа R. Silva de Lapuerta, г-н J. Makarczyk и г-н G. Arestis (докладчик), съдии,

* Език на производството: английски.

генерален адвокат: г-н P. Léger,
секретар: г-жа K. Sztranc-Sławiczek, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 27 октомври 2005 г.,

като има предвид становищата, представени:

- за Ikea Wholesale Ltd, от адв. B. Servais и адв. Y. Melin, avocats,

- за правителството на Обединеното кралство, от г-н M. Bethell, в качеството на представител, подпомаган от г-н R. Thompson, QC,

- за Съвета на Европейския съюз, от г-н J.-P. Nix, в качеството на представител, подпомаган от адв. G. Berrisch, Rechtsanwalt,

- за Комисията на Европейските общности, от г-жа E. Righini и г-жа K. Talaber-Ricz, както и от г-н C. Brown, в качеството на представители,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 6 април 2006 г.,

постанови настоящото

Решение

- 1 Преюдициалното запитване се отнася, от една страна, до действителността на Регламент (ЕО) № 2398/97 на Съвета от 28 ноември 1997 година за налагане на окончателно антидъмпингово мито върху вноса на памучно спално бельо с произход от Египет, Индия и Пакистан (ОВ L 332, стр. 1), а от друга страна, до съвместимостта с общностното право на Регламент № 1644/2001 на Съвета от 7 август 2001 година за изменение на Регламент № 2398/97 и за спиране на прилагането му за вноса с произход от Индия (ОВ L 219, стр. 1), на Регламент (ЕО) № 160/2002 на Съвета от 28 януари 2002 година за изменение на Регламент № 2398/97 и за прекратяване на процедурата по отношение на вноса с произход от Пакистан (ОВ L 26, стр. 1), както и на Регламент (ЕО) № 696/2002 на Съвета от 22 април 2002 година за потвърждаване на окончателното антидъмпингово мито, наложено върху вноса на памучно спално бельо с произход от Индия с Регламент (ЕО) № 2398/97, който е изменен и чието действие е спряно с Регламент (ЕО) № 1644/2001 (ОВ L 109, стр. 3) (наричани по-нататък „последващите регламенти“).
- 2 Това запитване е отправено в рамките на спор, породен от отказа на Commissioners of Customs & Excise (наричани по-нататък „Commissioners“) да възстановят антидъмпинговите мита, платени от Ikea Wholesale Ltd (наричано по-нататък „Икеа“) при внос на памучно спално бельо от Пакистан и Индия.

Правна уредба

- 3 Разпоредбите, които уреждат прилагането на антидъмпингови мерки от Европейската общност, се съдържат в Регламент (ЕО) № 384/96 на Съвета от

22 декември 1995 година за защита срещу дъмпингов внос на стоки от страни, които не са членки на Европейската общност (ОВ L 56, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 12, стр. 223, наричан по-нататък „основният регламент“).

- 4 Член 1, параграф 1 от основния регламент уточнява, че за всяка дъмпингова стока, чието пускане в свободно обращение в Общността причинява вреда, може да се прилага антидъмпингово мито.

- 5 Член 2, параграфи 6 и 11 от основния регламент предвиждат:

„6. Размерът на разходите за реализация, общите и административните разходи и размерът на печалбата се определят на основата на действителните данни за производството или продажбите на сходен продукт при обичайни търговски условия, като данните се предоставят от разследвания износител или производителя. Когато тези размери не могат да бъдат определени на основата на тези данни, те могат да се определят на основата на:

- a) среднопретеглените действителни суми на други производители или износители, по отношение на които се провежда разследване на производството, и продажбите на сходен продукт на вътрешния пазар на страната на произхода;

[...]

11. Съгласно съответните разпоредби, регулиращи обективното сравнение, установяването на дъмпинговия марж през разследвания период се определя

по правило на основата на сравнение между среднопретеглената нормална стойност и среднопретеглените цени по всички сделки за износ за Общността или на основата на сравнение на конкретните нормални стойности и конкретните експортни цени за Общността сделка по сделка [наричан по-нататък „симетричният метод“]. Нормалната стойност, определена на среднопретеглена основа, може да бъде сравнена с цените на всички конкретни сделки за износ в Общността, при условие че експортните цени се различават съществено между различните купувачи, региони и периоди и ако методите, уточнени в първото изречение на тази алинея, не отчитат в пълна степен съществуващия дъмпинг [наричан по-нататък „асиметричният метод“]. Настоящият параграф не изключва прилагането на разследване въз основа на представителна извадка съгласно член 17.“

6 Член 3, параграф 5 от този регламент гласи:

„Изследването на въздействието на дъмпинговия внос върху съответното производство на Общността включва оценка на всички фактори и показатели, които имат отношение към състоянието на това производство, включително факта, че определено производство е още в процес на възстановяване от ефекта на минал дъмпинг или субсидиране, значението на действителния дъмпингов марж, действителния или потенциален спад на продажбите, печалбите, продукцията, пазарния дял, производителността, възвръщаемостта на инвестициите, натоварването на мощностите; фактори, отразяващи се върху цените на пазара на Общността; действително или потенциално отрицателно влияние върху паричния поток, наличностите, заетостта, заплатите, ръста, способността за привличане на капитали или инвестиции. Горейзброените фактори и показатели не изчерпват всички потенциално възможни и един или повече от тях не могат да бъдат от решаващо значение при вземане на решение.“

7 Основното общностно законодателство в областта на митата се базира на Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992 година относно създаване на Митнически кодекс на Общността (ОВ L 302, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 5, стр. 58). Разпоредбите от този регламент, които се прилагат към настоящото производство, са тези на членове 236 и 239.

- 8 Регламент (ЕО) № 1515/2001 на Съвета от 23 юли 2001 година относно мерките, които Общността може да вземе след доклад, приет от Органа за уреждане на спорове на СТО, относно антидъмпингови и антисубсидийни въпроси (ОВ L 201, стр. 10; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 24, стр. 112.) предвижда в съображение 6:

„Прибягването до ОУС не е ограничено във времето. Препоръките, съдържащи се в докладите, приети от [Органа за уреждане на спорове (наричан по-нататък „ОУС“)], имат действие само в бъдеще. Следователно е подходящо да се уточни, че мерките, взети съгласно настоящия регламент, ще имат действие от датата на влизането им в сила, освен ако изрично не е посочено друго, и следователно те не са основание за възстановяване на мита, събрани преди тази дата.“

- 9 Член 1, параграф 1 от този регламент предвижда:

„1. Когато ОУС приеме доклад относно мерки на Общността, взети съгласно [основния] [р]егламент, Регламент (ЕО) № 2026/97 [на Съвета от 6 октомври 1997 година относно защитата срещу субсидиран внос от страни, които не са членки на Европейската общност (ОВ L 288, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 15, стр. 180)] или настоящия регламент („оспорвани мерки“), Съветът може с обикновено мнозинство по предложение на Комисията и след консултации с Консултативния комитет, създаден съгласно член 15 от [основния] [р]егламент или член 25 от Регламент (ЕО) № 2026/97 („Консултативен комитет“), да вземе една или няколко от следните мерки, които сметне за подходящи:

- а) да отмени или измени оспорвана мярка; или
- б) да приеме други специални мерки, които смята за подходящи при тези обстоятелства.“

10 По смисъла на член 2, параграф 1 от Регламент № 1515/2001:

„Съветът може също да приеме всяка от мерките, посочени в член 1, параграф 1, за да вземе предвид юридическото тълкуване, съдържащо се в доклада, приет от ОУС, по отношение на неоспорвана мярка, ако счита, че това е подходящо.“

11 Член 3 от посочения регламент има следното съдържание:

„Мерките, приети съгласно настоящия регламент, имат действие от датата на влизането им в сила и не представляват основание за възстановяване на мита, събрани преди тази дата, освен ако не е предвидено друго.“

12 С Регламент (ЕО) № 1069/97 на Комисията от 12 юни 1997 година се налага временно антидъмпингово мито върху вноса на памучно спално бельо с произход от Египет, Индия и Пакистан (ОВ L 156, стр. 11, наричан по-нататък „временният регламент“). С Регламент № 2398/97 Съветът налага окончателно антидъмпингово мито върху този внос.

13 Предвид препоръките на ОУС относно посочения внос и разпоредбите на Регламент № 1515/2001 на 7 август 2001 г. Съветът приема Регламент № 1644/2001. На 28 януари и на 22 април 2002 г. той приема съответно Регламенти № 160/2002 и № 696/2002. Никой от тези три регламента не предвижда възстановяването на вече изплатени в приложение на Регламент № 2398/97 суми.

- 14 Споразумението за прилагане на член VI от Общото споразумение по митата и търговията (1994) (ОВ L 336, 1994 г., стр. 103; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 10, стр. 112, наричано по-нататък „антидъмпинговото споразумение“) се съдържа в приложение 1А към Споразумението за създаване на Световната търговска организация (СТО), подписано в Маракеш на 15 април 1994 г. и одобрено с Решение 94/800/ЕО на Съвета от 22 декември 1994 година относно сключването от името на Европейската общност, що се отнася до въпроси от нейната компетентност, на споразуменията, постигнати на Уругвайския кръг на многостранните преговори (1986—1994 г.) (ОВ L 336, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 10, стр. 3). Приложение 2 към Споразумението за създаване на СТО съдържа Договореност относно правилата и процедурите за уреждане на спорове. Съгласно тази договореност се създава Орган за уреждане на спорове.

- 15 Член 3, параграф 2 от тази договореност гласи:

„[...] Страните членки признават, [че системата за уреждане на спорове на СТО] служи за запазване правата и задълженията на страните съгласно споразуменията, влизащи в обхвата на настоящата договореност, и за изясняване на съществуващите разпоредби на тези споразумения в съответствие с обичайните правила за тълкуване на международното публично право. Препоръките и решенията на ОУС не могат да увеличават или ограничават правата и задълженията, произтичащи от споразуменията, влизащи в обхвата на настоящата договореност.“

Процедура пред ОУС

- 16 В доклада си от 30 октомври 2000 г. групата на съдебните заседатели за уреждане на спорове (наричана по-нататък „групата на съдебните заседатели“) е установила, че Европейските общности са действали по начин, несъвместим със задълженията им, произтичащи по силата на членове 2.4.2., 3.4. и 15 от антидъмпинговото споразумение, по отношение на метода, използван в разследванията, което е довело до приемането на Регламент № 2398/97.

- 17 Общността е обжалвала редица заключения на групата на съдебните заседатели. В своя доклад от 1 март 2001 г. Апелативният орган, създаден към ОУС (наричан по-нататък „Апелативният орган“), е потвърдил, че методът „зануляване“, прилаган от Общността е несъвместим с член 2.4.2. от антидъмпинговото споразумение и че при изчисляване в рамките на антидъмпинговото разследване на сумите за административни, продажни и общи разходи, както и за печалбите Общността е действала по начин, несъвместим с член 2.2.2., подточка ii) от антидъмпинговото споразумение. В светлината на тези заключения посоченият орган е препоръчал на ОУС да изиска от Общността вземане на мерките, необходими да се гарантира съответствието между Регламент № 2398/97 и задълженията ѝ по силата на антидъмпинговото споразумение.
- 18 На 12 март 2001 г. ОУС е приел доклада на Апелативния орган и този на групата на съдебните заседатели, изменен с доклада на посочения орган.

Спорът по главното производство и преюдициалните въпроси

- 19 Икеа осъществява в Обединеното кралство дейност като производител и разпространител на вещи за домакинството.
- 20 С писмо от 10 юни 2002 г. посоченото дружество е поискало от Commissioners да му бъдат възстановени антидъмпингови мита, платени при вноса на памучно спално бельо с произход от Пакистан и Индия, в приложение на Регламент № 2398/97. Икеа е поискало възстановяването на 230 301,74 GBP — сума, която съответства на размера на митата, събрани от осъществения от него внос на памучно спално бельо с произход от Пакистан в периода между март 2000 г. и 29 януари 2002 г., както и на 69 902,29 GBP — сума, съответстваща на част от размера на митата, събрани от вноса на същия вид стоки от Индия в периода между март 2000 г. и 8 август 2001 г. Тази молба се основава на членове 236 и 239 от Регламент № 2913/92.

- 21 Икеа се позовава на незаконосъобразното изчисляване на размера на антидъмпинговите мита, извършено по силата на Регламент № 2398/97, както и на незаконосъобразността на същия регламент. Икеа се основава главно на докладите, констатациите и заключенията, одобрени от ОУС на 1 март 2001 г. С писмо от 26 юни 2002 г. Commissioners отхвърлят представената от Икеа молба за възстановяване.
- 22 В резултат на подадено от Икеа искане за формално административно преразглеждане на решението за отхвърляне, взето от Commissioners, на 27 ноември 2002 г. отговорният за преразглеждането служител потвърждава това решение.
- 23 Поради това Икеа обжалва пред VAT and Duties Tribunal of London решението, взето в рамките на преразглеждане на решението на Commissioners. На 8 септември 2003 г. VAT and Duties Tribunal отхвърля жалбата на Икеа, като приема, че последното е могло да оспори законосъобразността на Регламент № 2398/97 на основание на член 230, четвърта алинея от Договора за ЕО, но не го е направило в предписания срок. Следователно VAT and Duties Tribunal приема, че Икеа не може да избегне изтичането на предвидения давностен срок, оспорвайки Регламент № 2398/97, Регламент № 1644/2001 и Регламент № 160/2002 по пътя на преюдициално запитване.
- 24 На 31 октомври 2003 г. Икеа обжалва това решение пред High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division на основание членове 14 и 15 от Закона за финансите (Finance Act 1994). В подкрепа на жалбата си Икеа изтъква по същество, че от една страна, VAT and Duties Tribunal неправилно е приел, че Регламент № 2398/97, Регламент № 1644/2001 и Регламент № 160/2002 засягат дружеството пряко и лично и че от друга страна, тези регламенти са напълно или частично незаконосъобразни. На 17 февруари 2004 г. на Икеа е дадена възможност да измени исканията в жалбата си, като включи в нея оспорване на Регламент № 696/2002.

25 След като преценява, че Ikea не е имало право да оспорва Регламент № 2398/97 на основание член 230, четвърта алинея от Договора за ЕО и отменя решението на VAT and Duties Tribunal, High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division решава да спре производството и да постави на Съда следните преюдициални въпроси:

„1) Дали според заключенията на групата на съдебните заседатели [на ОУС] в доклада ѝ от 30 октомври 2000 г., точка 7.2., букви ж) и з), WT/DS1412/R и на Апелативния орган [...] в решението му от 1 март 2002 г., точки 86 и 87, WT/DS1141/AB/R следва да се счита, че Регламент [...] № 2398/97 [...] е напълно или частично несъвместим с общностното законодателство, доколкото той:

- е използвал погрешен метод при изчисляването на размера на разходите за реализация, общите и административните разходи, както и на размера на печалбата, в противоречие с член 2, параграф 6, буква а) от [основния] регламент, с измененията, и с член 2.2.2., подточка ii) от антидъмпинговото споразумение,
- е прилагал погрешен метод, включващ метода „зануляване“, при определяне на съществуването на дъмпингови маржове, сравнявайки нормалната стойност и експортната цена, в противоречие с член 2, параграф 11 от [основния] регламент и с член 2.4.2. от антидъмпинговото споразумение и/или
- не е отчетел всички релевантни за вредата фактори, които засягат положението на производството на Общността, и е допуснал грешка, като при определяне на вредата се е основавал на доказателства, получени от дружества извън производството на Общността, в противоречие с член 3, параграф 5 от [основния] регламент и с член 3.4. от антидъмпинговото споразумение?

2) Дали някой или всички от Регламенти [...]:

— [...] № 1644/2001 [...],

— [...] № 160/2002 [...] и/или

— [...] № 696/2002 [...],

[са] несъвместим[и] с общностното право (включително с член 1, член 7, параграф 1 и член 9, параграф 4 от [основния] регламент, разглеждани в светлината на членове 1, 7.1. и 9 от антидъмпинговото споразумение), доколкото те са приети въз основа на преценка на информация, събрана през първоначалния период на разследване, от която преценка е станало ясно, че през посочения период или не е имало дъмпинг, или са били налице по-ниски нива на дъмпинг, но не предвиждат възстановяване на вече платени в приложение на Регламент № 2398/97 суми?

3) Освен това несъвместими ли са Регламент № 1644/2001, Регламент № 160/2002 и Регламент № 696/2002 с член 7, параграф 2 и член 9, параграф 4 от [основния] регламент и с принципа на пропорционалност, доколкото предвиждат размер на антидъмпинговото мито, който не е строго пропорционален на размера на дъмпинга или на вредата, която това мито следва да компенсира?

4) Различават ли се отговорите на поставените по-горе въпроси по отношение на износа с произход от Индия в сравнение с този с произход от Пакистан, като се имат предвид:

— процедурите, проведени пред [ОУС], и/или

— заключенията на Комисията, съдържащи се в Регламент № 1644/2001, Регламент № 160/2002 и Регламент № 696/2002?

5) Предвид отговорите на горепосочените въпроси:

— трябва ли национален митнически орган да възстанови всички или част от антидъмпинговите мита, които е събрал в приложение на Регламент № 2398/97, и

— ако отговорът е утвърдителен, на кого и при какви условия следва да бъде извършено възстановяването?“

По преюдициалните въпроси

26 С първия си въпрос препращащата юрисдикция иска по същество Съдът да прецени действителността на Регламент № 2398/97 предвид последващото му тълкуване с препоръките и решенията на ОУС по отношение на антидъмпинговото споразумение и на основния регламент.

По действителността на Регламент № 2398/97 предвид тълкуването му с препоръките и решенията на ОУС по отношение на антидъмпинговото споразумение

- 27 Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия поддържа, че препоръките, както и решенията на ОУС, безспорно са единственото основание на жалбата, тъй като действителността на Регламент № 2398/97 не била предмет на отделна жалба преди тези заключения. То изтъква, че произнасяне на Съда с обратна сила относно законосъобразността на общностното законодателство в светлината на препоръките на ОУС, които имат действие занаяпред, или на решенията, на които се основават тези препоръки, би противоречало на принципите, стоящи в основата на Регламент № 1515/2001.
- 28 Съветът и Комисията считат, че посочените препоръки и решения относно вноса на памучно спално бельо не обвързват Съда и че Регламент № 2398/97 не е засегнат от порок, който води до недействителност по отношение на общностното право единствено защото ОУС е заключил, че приемането на посочения регламент противоречи на задълженията на Общността по силата на антидъмпинговото споразумение.
- 29 В началото следва да се напомни, че според постоянната съдебна практика предвид характерът и структурата на споразуменията за СТО по принцип те не попадат сред нормите, по отношение на които Съдът трябва да контролира законосъобразността на актовете на общностните институции (Решение от 30 септември 2003 г. по дело *Biret International/Съвет*, C-93/02 P, Recueil, стр. I-10497, точка 52, както и Решение от 1 март 2005 г. по дело *Van Parrys*, C-377/02, Recueil, стр. I-1465, точка 39 и цитираната съдебна практика).
- 30 Единствено когато Общността е възнамерявала да изпълни определено задължение, поето в рамките на СТО, или когато общностен акт се отнася изрично до конкретни разпоредби от споразуменията за СТО, Съдът трябва да контролира законосъобразността на въпросния акт на Общността в съответ-

ствие с нормите на СТО (Решение от 23 ноември 1999 г. по дело Португалия/Съвет, С-149/96, Recueil, стр. I-8395, точка 49, Решение по дело Biret International/Съвет, посочено по-горе, точка 53, както и Решение по дело Van Parys, посочено по-горе, точка 40 и цитираната съдебна практика).

- 31 Съгласно член 1 от Регламент № 1515/2001 след доклад, приет от ОУС, Съветът може според случая да отмени или измени оспорваната мярка или да приеме други специални мерки, които смята за подходящи при тези обстоятелства.
- 32 По силата на член 4 от Регламент № 1515/2001 той се прилага за доклади, приети от ОУС след 1 януари 2001 г. В случая на 12 март 2001 г. ОУС приема доклада на Апелативния орган и този на групата на съдебните заседатели, изменен с доклада на посочения орган.
- 33 По силата на член 3 от Регламент № 1515/2001 обаче мерките, взети съгласно този регламент, имат действие от датата на влизането им в сила и не представляват основание за възстановяване на мита, събрани преди тази дата, освен ако не е предвидено друго. В тази връзка съображение 6 от посочения регламент гласи, че препоръките, съдържащи се в докладите, приети от ОУС, имат действие само занаяпред. Затова „мерките, взети съгласно [Регламент № 1515/2001], ще имат действие от датата на влизането им в сила, освен ако изрично не е посочено друго и [...] те не са основание за възстановяване на мита, събрани преди тази дата“.
- 34 В случая предвид разпоредбите на Регламент № 1515/2001 и препоръките на ОУС, на 7 август 2001 г. Съветът приема Регламент № 1644/2001. По-късно, на 28 януари 2002 г., той приема Регламент № 160/2002 и на последно място, на 22 април 2002 г. — Регламент № 696/2002 за потвърждаване на окончателното антидъмпингово мито, наложено с Регламент № 2398/97, който е изменен и чието действие е спряно с Регламент № 1644/2001.

35 От горепосоченото следва, че при обстоятелства като тези в главното производство законосъобразността на Регламент № 2398/97 не може да бъде контролирана по отношение на антидъмпинговото споразумение, както се тълкува впоследствие от препоръките на ОУС, тъй като от последващите регламенти става ясно, че като изключва възстановяването на мита, платени на основание на Регламент № 2398/97, Общността по никакъв начин не е възнамерявала да изпълни определено задължение, поето в рамките на СТО.

По действителността на Регламент № 2398/97 по отношение на основния регламент

36 Препращащата юрисдикция задава въпрос и относно действителността на Регламент № 2398/97 по отношение на основния регламент. Тя иска по същество да се установи дали Комисията е допуснала явна грешка в преценката при определяне на „конструираната“ нормална стойност на въпросния продукт, дъмпинговия марж и наличието на вреда, причинена на производството на Общността.

37 Жалбоподателят по главното производство се основава на член 2, параграф 6 от основния регламент относно определянето на нормалната стойност на продукт, на член 2, параграф 11 от основния регламент относно определянето на дъмпинговия марж и на член 3, параграф 5 от същия регламент относно определянето на вредата, причинена на производство на Общността.

38 В тази връзка Икеа изтъква, че след като тълкуването на посочените членове от антидъмпинговото споразумение, направено от ОУС в неговите решения, потвърждава факта, че използваните методи от съответните общностни институции за определяне на дъмпинговия марж и на вредата са погрешни, то тези методи противоречат и на основния регламент.

- 39 Обратното на това, Съветът и Комисията считат, че Регламент № 2398/97 запазва действителността си от гледна точка на общественото право. Комисията, подкрепена от Съвета, е на мнение, че разпоредбите на Регламент № 2398/97, оспорвани по отношение на основния регламент, установяват практики, в сила от много години, които до момента не са били обявявани за недействителни от обществените съдилища.
- 40 В тази връзка следва да се напомни, както генералният адвокат е посочил в точка 102 от своето заключение, че в областта на общата търговска политика, и най-вече в сферата на мерките за защита на търговията, обществените институции разполагат с широко право на преценка поради сложността на икономическите, политическите и правните положения, които трябва да разглеждат (вж. в този смисъл Решение от 4 октомври 1983 г. по дело Fediol/Комисия, 191/82, Recueil, стр. 2913, точка 26 и Решение от 7 май 1987 г. по дело Nachi Fujikoshi/Съвет, 255/84, Recueil, стр. 1861, точка 21).
- 41 По-нататък, от постоянната съдебна практика следва, че изборът между различните методи на изчисляване на дъмпинговия марж като тези, посочени в член 2, параграф 11 от основния регламент, както и преценката на нормалната стойност на един продукт или определянето дали е налице вреда предполагат преценка на сложни икономически ситуации и поради това съдебният контрол на такава преценка трябва да се сведе до проверка дали са спазени процесуалните правила, дали са точно установени фактите, взети предвид при извършване на оспорвания избор, дали не е налице явна грешка в преценката на фактите или злоупотреба с власт (вж. в този смисъл Решение от 7 май 1987 г. по дело Тоуо/Съвет, 240/84, Recueil, стр. 1809, точка 19, Решение от 14 март 1990 г. по дело Gestetner Holdings/Съвет и Комисия, С-156/87, Recueil, стр. I-781, точка 63 и Решение от 19 ноември 1998 г. по дело Обединено кралство/Съвет, Recueil, стр. I-7235, точка 54).
- 42 По-нататък следва да се провери дали обществените институции са допуснали явна грешка в преценката по отношение на общественото право при определяне на „конструираната“ нормална стойност на съответния продукт, дъмпинговия марж и съществуването на вреда, причинена на производството на Общността.

По изчисляването на „конструираната“ нормална стойност на съответния продукт

- 43 За всички видове продукти, изнасяни към Общността от всички дружества, нормалната стойност се изчислява в съответствие с член 2, параграф 3 от основния регламент. Тя се определя, като към разходите за производство на видовете продукти, изнасяни от всяко дружество, се добавя обоснована по размер сума, която съответства, от една страна, на разходите за реализация, общите и административните разходи, и от друга страна, на размера на печалбата.
- 44 По отношение на вноса от Индия, след като само едно дружество е осъществило глобални представителни вътрешни продажби и доходоносните вътрешни продажби са представлявали по-малко от 80 %, но повече от 10 % от всички вътрешни продажби, тези продажби са сметени за направени при обичайни търговски условия. Следователно от една страна, размерът на разходите за реализация, на общите и административните разходи, а от друга страна, размерът на печалбата, които са били използвани за определяне на нормалната стойност за всички разследвани дружества, съответстват респективно на понесените разходи и реализираните печалби от това дружество съгласно член 2, параграф 6 от основния регламент. Същото е било установено по отношение на вноса от Пакистан.
- 45 Във връзка с използването на маржа на печалбата само на едно-единствено дружество в съображение 18 Регламент № 2398/97 напомня, че в съответствие с член 17 от основния регламент разследването е било ограничено до представителна извадка на производители/износители и че голяма част от оказалите съдействие индийски дружества са експортно ориентирани дружества, които не продават сходния продукт на вътрешния пазар. Комисията е включила в тази представителна извадка пет индийски производители/износители, двама от които са декларирали към момента на подбора, че са реализирали продажби на сходни продукти на вътрешния пазар.

- 46 Според съображение 23 от временния регламент разследването е установило, че през периода на разследването само един от тези производители/износители е осъществил представителни вътрешни продажби на сходния продукт. Нещо повече, позоваването в член 2, параграф 6, буква а) от основния регламент на среднопретегления размер на печалби, установени за другите износители или производители, не изключва възможността тази сума да се определи, като се установи среднопретеглената стойност на сделки и/или вид продукти на един износител или производител.
- 47 В тази връзка следва да се отбележи, както генералният адвокат е посочил в точки 132—142 от своето заключение, че Съветът не е допуснал явна грешка в преценката, когато при определянето на разходите за реализация, на общите и административните разходи и на размера на печалбата е приел, че член 2, параграф 6, буква а) от основния регламент може да се прилага, когато наличната информация се отнася до един-единствен производител и позволява изключването на сведения, свързани с продажбите, които не са били осъществени при обичайни търговски условия.
- 48 Всъщност от една страна, използването в член 2, параграф 6, буква а) от основния регламент на множествено число в израза „други производители или износители“ не изключва вземането предвид на данните само за едно предприятие, което като едно от предприятията, предмет на разследването, през периода на разследване е осъществило представителни продажби на сходния продукт на вътрешния пазар на държавата на произход. От друга страна, фактът, че от преценката на маржа на печалбата са били изключени продажбите на други износители или производители, които не са осъществени при обичайни търговски условия, представлява подходящ метод за конструиране на нормалната стойност в съответствие с принципа, установен в член 1, параграф 2 и член 2, параграф 1 от основния регламент, според който нормалната стойност по принцип трябва да се основава на данните относно продажбите, осъществени при обичайни търговски условия.

- 49 От това следва, че при изчисляването на „конструираната“ нормална стойност на съответния продукт Съветът не е допуснал явна грешка в преценката.

По определянето на дъмпинговия марж

- 50 По отношение на окончателното определяне на дъмпинговия марж преpraщaщата юрисдикция иска да установи дали методът „зануляване“, използван за установяване на общия дъмпингов марж, приложен във въпросното антидъмпингово разследване в главното производство, е в съответствие с член 2, параграф 11 от основния регламент.

- 51 В началото следва да се напомни, че предполагаемите допуснати грешки при изчисляването на разходите за реализация, на общите и административните разходи и на размера на печалбата, както и използването на метода „зануляване“ се отнасят до определянето на дъмпинговия марж. Незаконосъобразността на извършена при определяне на съществуването на дъмпинг корекция обаче би засегнала законосъобразността на налагането на антидъмпингово мито само доколкото наложеното антидъмпингово мито надвишава митото, приложимо при липсата на такова коригиране.

- 52 По смисъла на член 2, параграф 12 от основния регламент дъмпинговият марж е величината, с която нормалната стойност превишава експортната цена. Следователно този марж се определя от органите, отговорни за разследването, в съответствие с параграф 10 от този член, като се прави обективно сравнение между нормалната стойност на сходния продукт и експортната цена за Общността.

- 53 В главното производство не се оспорва, че дъмпинговият марж е бил изчислен чрез сравняване на среднопретеглената „конструирана“ нормална стойност според вида на продукта със среднопретеглената експортна цена според вида на продукта. Така съответните институции първо са идентифицирали редица различни модели на продукта, който е предмет на разследване. За всеки от тях те са изчислили среднопретеглена нормална стойност и среднопретеглена експортна цена и впоследствие са ги сравнили за всеки модел. Тъй като за някои модели експортната цена е била по-ниска от нормалната стойност, е констатирано наличие на дъмпинг. За други модели, напротив, тъй като експортната цена е била по-висока от нормалната стойност, е установен отрицателен дъмпингов марж.
- 54 С цел изчисляване на общия размер на дъмпинга за продукта, предмет на разследването, впоследствие тези институции са добавили размера на дъмпинга за всички модели, по отношение на които е установено наличие на такъв. От друга страна посочените институции са свели всички отрицателни дъмпингови маржове до нула. След това общият размер на дъмпинга е бил изразен като процент от общата стойност на всички сделки за износ на всички модели, независимо дали са били предмет на дъмпинг.
- 55 Във връзка с това следва да се отбележи, че текстът на член 2 от основния регламент не се позовава на метода „зануляване“. Напротив, този регламент възлага изрично задължение на общностните институции да извършват обективно сравнение между експортната цена и нормалната стойност в съответствие с разпоредбите на член 2, параграфи 10 и 11 от него.
- 56 Въсъщност член 2, параграф 11 от основния регламент уточнява, че среднопретеглената нормална стойност трябва да бъде сравнявана със „среднопретеглените цени по всички сделки за износ за Общността“. Следователно в случая когато се прави такова сравнение, използването на метода „зануляване“ на отрицателни дъмпингови маржове на практика се изразява в промяна в цените на сделките за износ. Ето защо, прилагайки този

метод, Съветът не е изчислил общия дъмпингов марж, основавайки се на сравнения, които отразяват напълно всички сравними експортни цени, и поради това, изчислявайки посочения марж по този начин, е допуснал явна грешка в преценката по отношение на общностното право.

- 57 От това следва, че общностните институции са действали по начин, несъвместим с член 2, параграф 11 от основния регламент, като при изчисляване на дъмпинговия марж за продукта, предмет на разследването, са приложили метода „зануляване“ към отрицателните дъмпингови маржове за всеки от съответните видове продукти.

По определянето на съществуването на вреда

- 58 Препращащата юрисдикция иска Съдът да прецени действителността на Регламент № 2398/97, доколкото с оглед изследване на вредата с него не се оценяват всички релевантни фактори за вредата, които имат влияние върху положението на производството на Общността, и той се основава погрешно на доказателства, получени от дружества извън производството на Общността, в противоречие с член 3, параграф 5 от основния регламент.
- 59 Следва да се напомни, че по силата на член 1, параграф 1 от основния регламент антидъмпингово мито може да се прилага за всяка антидъмпингова стока, чието пускане в свободно обращение в Общността причинява вреда, като в приложение на член 3, параграф 1 от същия регламент думата „вредата“ следва да се разбира като причиняване на съществена вреда на производството на Общността, опасност от причиняване на съществена вреда на производството на Общността или съществено забавяне на процеса на създаване на такова производство.

- 60 В тази връзка следва да се отчете, че по смисъла на съображение 34 от Регламент № 2398/97, 35-те дружества жалбоподатели представляват голяма част от общото производство на Общността по смисъла на член 5, параграф 4 от основния регламент и следователно съставляват производството на Общността по смисъла на член 4, параграф 1 от този регламент. От съображение 41 от Регламент № 2398/97 обаче става ясно, че преценката на вредата, причинена на производството на Общността, се основава на данни, свързани с Общността като цяло, а не на анализ единствено на ниво производство на Общността, както е определено в член 4, параграф 1.
- 61 По отношение на това дали органите на Общността са допуснали явна грешка в преценката, като не са оценили всички релевантни фактори за вредата, които имат влияние върху положението на производството на Общността, изложени в член 3, параграф 5 от основния регламент, следва да се уточни, че тази разпоредба предоставя на посочените органи право на преценка в процеса на разглеждане и оценка на различните доказателства.
- 62 Както генералният адвокат отбелязва в точки 193 и 194 от своето заключение, от една страна, тази разпоредба изисква единствено оценка на икономическите фактори и показатели, „които имат отношение към състоянието на [производството на Общността]“, а от друга страна, от нейния текст следва, че списъкът на посочените икономически фактори и показатели „не изчерпва [...] всички потенциално възможни“.
- 63 Следователно трябва да се заключи, че оценявайки само релевантните фактори, които оказват влияние върху положението на производството на Общността, при изследване на въздействието на дъмпинговия внос върху това положение, съответните институции не са превишили границите на признатата им свобода на преценката при оценяване на сложни икономически ситуации. По-нататък, по време на новата оценка, извършена в рамките на Регламент № 1644/2001, грешките, за които се твърди, че са допуснати при оценка на вредата, не са оказали влияние върху определянето на съществуването на вреда, причинена на производството на Общността.

- 64 При тези обстоятелства следва да се заключи, че общностните институции не са допуснали явна грешка в преценката при оценяване на наличието и съществеността на посочената вреда.
- 65 Предвид предходните съображения на първия въпрос следва да се отговори, че член 1 от Регламент № 2398/97 е недействителен, тъй като за определяне на дъмпинговия марж за продукта, предмет на разследването, Съветът е приложил метода „зануляване“ на отрицателните дъмпингови маржове за всеки от съответните видове продукти.
- 66 Следователно без да е необходимо да се отговаря на другите въпроси относно действителността на последващите регламенти, трябва да се разгледа петият въпрос относно последиците от установяване на недействителността на член 1 от Регламент № 2398/97 по отношение на правото на възстановяване на антидъмпингови мита, платени в приложение на посочения регламент от въпросния вносител по главното производство.
- 67 Националните органи следва да отчетат в своите правни системи последиците от установяване на недействителността, направено в рамките на преюдициално запитване за преценка на действителността (Решение от 30 октомври 1975 г. по дело *Rey Soda*, 23/75, *Recueil*, стр. 1279, точка 51), от което следва, че антидъмпинговите мита, платени на основание Регламент № 2398/97, не са правно дължими по смисъла на член 236, параграф 1 от Регламент № 2913/92 и по принцип трябва да бъдат възстановени от митническите органи в съответствие с посочената разпоредба, ако са изпълнени условията за това възстановяване, включително и тези по параграф 2 от посочения член, проверката за което е задължение на преpraщащата юрисдикция.

- 68 Освен това следва да се отбележи, че единствено националните юрисдикции са компетентни да разглеждат иск за възстановяване на неоснователно събрани от национален орган суми въз основа на общностна правна уредба, която впоследствие е обявена за недействителна (вж. в този смисъл Решение от 30 май 1989 г. по дело *Roquette/Комисия*, 20/88, *Recueil*, стр. 1553, точка 14 и Решение от 13 март 1992 г. по дело *Vreugdenhil/Комисия*, C-282/90, *Recueil*, стр. I-1937, точка 12).
- 69 При тези обстоятелства на петия въпрос следва да се отговори, че вносител като този по главното производство, който е оспорил пред национална юрисдикция решения, с които се изисква събирането на антидъмпингови мита съгласно Регламент № 2398/97, обявен за недействителен по силата на настоящото съдебно решение, по принцип има право да се позове на тази недействителност в рамките на спора по главното производство, за да получи възстановяване на посочените мита в съответствие с член 236, параграф 1 от Регламент № 2913/92.

По съдебните разноски

- 70 С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред препращащата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноски. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (втори състав) реши:

- 1) **Член 1 от Регламент (ЕО) № 2398/97 на Съвета от 28 ноември 1997 година за налагане на окончателно антидъмпингово мито върху вноса на памучно спално бельо с произход от Египет, Индия и Пакистан е недействителен, доколкото с цел определяне на дъмпинговия марж за продукта, предмет на разследването, Съветът на Европейския съюз е приложил метода „зануляване“ на отрицателните дъмпингови маржове за всеки от съответните видове продукти.**

- 2) **Вносител като този по главното производство, който е оспорил пред национална юрисдикция решения, с които се изисква събирането на антидъмпингови мита съгласно Регламент № 2398/97, обявен за недействителен по силата на настоящото съдебно решение, по принцип има право да се позове на тази недействителност в рамките на спора по главното производство, за да получи възстановяване на посочените мита в съответствие с член 236, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992 година относно създаване на Митнически кодекс на Общността.**

Подписи